

om Forældrene ikke ønskede det, kan jeg ikke erkende denne Paastands Rigtighed. Den ærede Minister maa dog indrømme mig, at det er en Afvigelse fra det bestaaende, som Loven om Ligbrænding i det hele taget tager Sigte paa. Det bestaaende, det overleverede er her, at Liget bliver gravet ned i Jorden, og der er ingen Anledning til at give Børn Ret til at fravige det overleverede, men der er megen Anledning til at give dem Ret til at blive behandlet i Henhold til det overleverede og til i hvert Fald at udtale, at de ikke ønske denne Afvigelse fra det overleverede. Det er det, vort lille Ændringsforslag gaar ud paa, idet vi maa hævde, at saafremt det ikke bliver vedtaget, ere Børn under 15 Aar aldeles retløse overfor denne Lov.

Hvidberg: Jeg skal blot tillade mig at gøre den Bemærkning, idet jeg i øvrigt ganske slutter mig til min ærede Medforlagsstiller af dette Ændringsforslag (Nordby), at den gældende Lov giver Forældre og Værger Ret til at lade deres Børn konfirmere ved deres 14de Aar. Det vil med andre Ord sige, at Staten siger, at naar er Person har naaet den Alder, har han naaet en saadan aandelig Modenhed, at han selv kan tage Bestemmelse om visse Spørgsmaal, som vel nok ere nogle af de alvorligste Spørgsmaal, der i det hele foreligger for et Menneske. Derfor forekommer det mig ganske inkonsekvent og ulogisk, naar Staten giver disse Personer en saadan Modenhedsattest, ved at give dem Adgang til Konfirmationen i den Alder, at den saa ikke vil give dem Ret til at udtale Ønske, som skal respekteres, om ikke at blive brændt efter Døden. Dette synes jeg er noget ulogisk og noget inkonsekvent. Den højtærede Justitsminister sagde jo netop nu for nylig, at der skulde være en vis Modenhed til Stede, men Modenhedsalderen er efter min Mening indtraadt ved det 14de Aar ifølge den gældende Lov, da Forældrene have Ret til at lade deres Børn konfirmere. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer for vort Ændringsforslag.

Justitsministeren (Zahle): Jeg forstod ikke den sidste ærede Talers Udtalelser. Det forekom mig, at den ærede Taler satte et Skel ved det 14de eller 15de Aar og sagde, at efter det 14de eller 15de Aar skulde det paagældende Individ have Lov til selv at træffe Bestemmelse

om visse Spørgsmaal af religiøs Natur, eller som hænge sammen med det religiøse. Men i Lovforslaget er jo netop opstillet Krav om, at Personer efter det 15de Aar ogsaa skulde have Lov dertil. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem ret, begrundede han gennem sin Tale det Standpunkt, som Udvalgets Ordfører og jeg ere enige om, og bekæmpede det Standpunkt, som det ærede Medlem selv tilligemed den ærede Ordfører for Mindretallet staaer paa. Jeg maa vel sagtens have misforstaaet den ærede Taler, men jeg kunde ikke opfatte det ærede Medlem anderledes.

Den ærede Ordfører for Mindretallet siger, at det, han begrundede, var ikke et Standpunkt, som bunder i Børnenes Ret, men et Standpunkt, som bunder i det overleveredes Ret, idet den ærede Ordfører for Mindretallet siger, at Børn maa have Ret til at holde paa det overleverede, og derfor, naar et Barn stiller sig paa det overleverede Standpunkt og siger, at det vil begraves, skal Barnet ogsaa kunne blive begravet. Naar man imidlertid tænkte sig et Barn, for hvis Følelse det stod som noget højt afskrækkende at blive begravet efter sin Død, og et saadant Barn, naar det mærkede, at Døden nærmede sig, udtalte Ønsket om, at dets Lig maatte blive brændt, er det i Virkeligheden en liden Trøst for dette Barn, at man siger til det: Det modsatte er det overleverede, og i din Alder maa man bøje sig for det overleverede; først naar man er 15 Aar, kan man bryde med det overleverede! Det er langt rimeligere at give Forældrene Ret til at træffe Bestemmelse i saa Henseende.

Hvidberg: Jeg beklager meget, at den højtærede Justitsminister ikke har forstaaet mig. Det, jeg sagde, skulde være en yderligere Begrundelse af, at Lovforslaget vilde gøre en vis Uret, hvis ikke Børn under 15 Aar kunde udtale Ønsket om ikke at blive brændt. Naar et Barn naar 14 Aars Alderen, bliver det almindeligvis konfirmeret, og Staten anerkender derved, at det har naaet en vis aandelig Modenhedsgrad, men hvorfor skal denne Modenhedsgrad ikke være saa stor, at de kunne faa Ret til at udtale, at de ikke ønske deres Lig brændt? Lovforslaget gaar jo ud paa, at det er først efter det 15de Aar, at de selv kunne tage Bestemmelse om, at de skulde brændes. Men hvis der bliver Tale derom mellem 14 og 15 Aars Alderen, have de altsaa ikke nogen Ret. Jeg synes, at Staten ved at sætte Konfirma-